

Tjeneste og maastee staaer i det 6te eller 7de Aar, kan blive indkaldt i Fredstid uden nogen Lov, blot ved en vilkaarlig Bestemmelse fra Krigsministeriet. Naar vi derimod fastholde det Begreb, som er optaget i Planen af 1842 og gennemført med den langt overveiende Deel af Tropperne, og som her er fastholdt gennem det Udtryk: „staaende Hær“, saa kan Krigsministeren i Fredstid kun indkalde en saadan Mand til en almindelig Dvælse, men forøvrigt kan han ikke indkalde ham. Jeg kan umulig troe, at det kan være enten Thingets eller Regeringens Hensigt for en Benaevnelse af den Art og for Formaal, som Ingen kjender, at opgive den Sikkerhed, Mandskabet hidtilbogs har haft, og som er bleven haandhaevet med saa stor Alvor og til den hyderste Grændse i den nu bestaaende Værnepligtslov. Jeg siger: Man maa hellere beholde den nuværende Værnepligtslov med alle dens Mangler end gaæ ind paa et System af denne Art. Man vil af de Endringsforslag, jeg her har stillet, see, at det Principale er det, der er det Gunstigste for Krigsvæsenet og tillige for Mandskabet. Det giver Krigsvæsenet en langt større Frihed i Benyttelsen af Mandskabet, end det nu har, men paa den anden Side sikker det ogsaa Mandskabet for, at ingen vilkaarlig Bestemmelse kan komme til at have Indflydelse paa dets Skjæbne, men kun Lovbestemmelser. Dette Forslag er unægtelig det bedste, og de to andre ere blotte Fremstillinger af de samme Bestemmelser i den nuværende Værnepligtslov. Jeg har gjort mig Umage for at søge saa nær hen til det, som var det Yderste, hvortil man kunde gaæ for at komme tilende med denne Lov. Jeg har saaledes under Litra h. optaget en ganske simpel Bestemmelse, der siger: „Hærens Organisationsplan og for Søværnets Bedkommende i de for samme gjældende Bestemmelser.“ Hærens Organisationsplan er det Udtryk, som er benyttet i den nuværende Værnepligtslov, det er det, vi maae holde fast, og derved forstaaes, som de Herrer have hørt af Justitsministerens oprindelige Erklæring, den Plan, der bestod i 1842, og som kun kan forandres ved Lovens Mellemkomst. Det andet subsidiaire Forslag under Litra. c er ligesvem optaget ordret efter Værnepligtsloven; det lyder saaledes:

„Der udskrives aarlig saameget Mandskab, som Loven fastsætter“ — Udskrivningsloven kommer fra Monarchiet — „det udskrevne Mandskab benyttes i Overensstemmelse med Armeens Organisationsplan og Søværnets derom gjældende Bestemmelsen.“ Der er kun paa dette Sted sat den sidste Sætning til, fordi den naturligviis ikke findes i den Deel af Værnepligtsloven, som handler om Landhæren; Bestemmelserne for Søværnet vare sondrede fra den; denne Sætning er ligesvem taget fra Værnepligtsloven for Søværnet. Naar altsaa de ærede Herrer stemme for den, saa have de holdt fast ved det, der er for Diebliffet, og den Anvendelse, som disse Bestemmelser have faaet, vedblive de at have. Vil man have en Forandring i dem, saa maa denne Forandring stee ad Lovens Bei; men man giver, ved hvad jeg her har foreslaaet, ikke Mere og forlanger heller ikke Mere end det, man nu har til Mandskabets Sikkerhed. Det kan ikke forlanges, at der skal opgives Noget, naar det ikke er paabudt ved Bestemmelser, der ere givne ved Lov.

Med Hensyn til mit Forslag til § 9 har Ministeren sagt, at de Bestemmelser, som findes deri, gaæ ud paa at ophjæ alle de nærværende administrative Bestemmelser til Lov og at forhindre Administrationen fra fortsat at udøve sin Myndighed med Hensyn til at give nærmere Bestemmelser om, hvorledes Værnepligtsloven skal gives Anvendelse ved Sessionerne etc. Det er ikke saa; de nærværende Bestemmelser blive staaende i det Forhold til Loven, som de hidtilbogs have staaet i; men det er ganske vist, at der maa træde et Lovgivningsværk imellem, førend man kan gaæ videre med administrative Bestemmelser; man maa hjælpe sig med de nærværende, indtil man ved Lov faaer denne Sag omordnet. Naar den ærede Minister siger: kom med et Lovforslag derom, saa vilde det dog være nok saa rigtigt, om jeg sagde: „hvorfors er der ikke kommet et Lovforslag derom“? Der kan i Grunden ikke gives en ny Værnepligtslov — og er det ikke i mange Aar tilfagt os, at den stulde gives paa den Maade — uden at den kommer i Samklang med de nærværende Regler om Udskrivningen, hvilket er saameget rigtigere, som Udskrivnings-